

Home > PERO GARCIA BURGALES > EDIZIONE > Meus amigos, direi-vus que m'aven > Edizioni > Marcenaro

Marcenaro

Meus amigos, direivos que m' aven,
e como moir', e conselho non ei
por ?a dona, mais non vos direi
seu nome, mais tanto vos direi én:
est' a máis fremosa que no mund' á 5
e, meus amigos, máis vos direi ja:
é máis comprida de tod' outro ben.

Por atal moir' , e non lhi digo ren
de como moir' ; ¿e como lhi direi?,
ca, se a vejo, tan gran sabor ei 10
de a veer, amigos, que por én,
quando a vejo quan fremosa é,
e a vejo falar, per bõa fe,
teendo olho, saio de meu sén.

Aquesta dona fezo Deus nacer 15
por mal de min, assi Deus mi perdon,
e por mal de quantos no mundo son
que viren o seu mui bon parecer,
ca lhis averra ende coma a mí,
que lhi quig' i tan gran ben desque a vi, 20
que me faz ora por ela morrer.

Pero non ous' esta dona dizer
por que ja moir', e vedes porque non:
porque ei medo no meu coraçon,
pois que o corpo perço de perder, 25
meus amigos, quanto vos eu direi:
se souber que lhi ben quero, ben sei
que ja máis nunca me querra veer.

E, pois que moiro querendolhi ben,
quanto a vir, tanto mi averei én 30
ca outro ben non atend' eu d' aver.

- letto 282 volte

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/marcenaro-13>